

Osnovna šola Franceta Prešerna Kranj
časopis razredne stopnje

KRIKEC 2019/20

UVODNI POZDRAV

DRAGI UČENCI!

Pred vami je nov Krikec, šolski časopis, ki ga vsako leto težko pričakujete. Pa vendar je letos poseben, nekoliko tanjši, a vseeno poln vsebin, ki so nastale na drugačen način - na daljavo.

Postavljeni smo bili pred novo preizkušnjo in s ponosom lahko rečemo, da se nismo ustrašili, ampak smo se dela lotili resno ter zavzeto in moramo priznati, da je dobro uspelo.

Letošnje šolsko leto se tako bliža koncu in z upanjem, da novega začnemo na običajen način, skupaj v šolskih klopeh, vsi spočiti in zdravi, vam mahamo in želimo SREČNE TER NASMEJANE POČITNICE.

Aleksandar, 1. a

Sodelovali so učenci in učiteljice razredne stopnje.

Oblikovanje: Adrijana Peterlin, Tjaša Sajovic, Marko Zupan

Lektorirala: Tina Habjan Lavtar

Naslovnica: Ela, 3. b

Zadnja stran: Tinkara, 3. b

Novi izzivi,
nova spoznanja,
veliko skrbi
in mnoga vprašanja.
Bomo res zmogli,
se bomo motili,
bomo vse šolske
naloge uredili?
Učitelji v mislih
vsak dan smo z vami.
Nič ne skrbite,
v tem niste sami.
Doma ostanite,
veseli in zdravi,
pa kmalu začel se
pouk bo "ta pravi".

Elvira Garibović

Povsod je lepo, a doma
je najlepše.

KRIKČEVE DOGODIVŠČINE

KROMPIRJEVE POČITNICE

Prvi dan počitnic smo odšli na pohod na Dovško Babo. Gora je visoka 1891 metrov. Do vrha smo hodili tri ure. V ponedeljek smo se z družino za tri dni odpravili na vikend. Naučila sem se streljati z lokom. Zvečer smo gledali film in si privoščili pokovko. Zadnje dni počitnic sem odšla k očetu. Tam smo izrezali buče. Naslednji dan sem odšla s sestrično v kino in pri njej prespala. Teta Monika me je peljala nazaj v Kranj.

Ria, 3. a

Tinkara, 3. b

MED POČITNICAMI

Med počitnicami sem odšla k babici na obisk. Zunaj je močno deževalo, zato sva se z bratcem igrala kar v stanovanju. Naslednji dan, ko je bilo lepo vreme, sem sprehajala svojo psičko Luno in z bratcem sva se lahko igrala zunaj. Hitro se je znočilo in odpravila sva se domov, kjer naju je mami čakala s slastno večerjo.

Anđelina, 3. a

PRVOMAJSKE POČITNICE

Za prvomajske počitnice sva odšla z mojim bratcem na Dolenjsko. Tam imamo hišo na hribu, travnik in vrt. Z mojim dedijem sva zgradila šotor iz velikih palic in polivinila. V šotor sva dala tepih in blazine. V njem sva se z bratcem igrala in zabavala. Kasneje sva šla še na trampolin, skakala sva in se lovila. Ko sva se naveličala, je bratec odšel na gugalnico, jaz pa na vrt. Naslednji dan smo sadili fižol. Ko smo končali, smo šli na podstrešje. Tam smo naredili tobogan, da sva se lahko spuščala. Naslednji dan sva gledala oddajo Male sive celice. Nato smo se pripravili za odhod in odšli domov.

Neja, 3. a

KRIKČEVE DOGODIVŠČINE

NA MORJU ZA NOČ ČAROVNIC

V torek smo odšli na morje. Tam smo bili do nedelje. Rezljali smo buče in naredili veliko okraskov. Okraske smo obesili na drevo. Čarovnici smo napisali pismo. Na noč čarovnic smo odšli na nočni sprehod. Naredili smo tudi svetilke. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo iskali darila, ki jih je prinesla čarovnica.

Lana, 3. a

Lenart, 4. a

ŽIVALSKI VRT

Začelo se je prvi dan počitnic. Mami in oči sta me peljala v živalski vrt. Kupili smo vstopnice in si šli ogledovat živali. Videli smo surikate, lame, zebre, slona, opice, črne čopičarke, jelene in pelikane. Šli smo v inkubator in si ogledali razvoj mladičev. Božali smo tudi male pujske in ovce. Dan smo končali tako, da smo si ogledali morskega leva. Srečni smo se odpravili domov.

Sara, 3. a

Suarim, 4. a

PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

Vsako leto se zelo razveselim svojega rojstnega dne. Rojstni dan imam 10. avgusta. Na svoj rojstni dan povabim prijatelje. Vedno ga praznujem tudi z družino. Stanovanje okrasimo z baloni. Ko dobim darila, se jih zelo razveselim. Z bratrancema Lukom in Žanom se gremo večkrat ven igrat z žogo. Starši nas pokličejo na kosilo. Po kosilu se najprej malo odpočijemo, nato pa sprehajamo in vozimo s skiroji. Vedno komaj čakam na torto. Obiskovalci se odpravijo domov, mi pa pospravimo in tako se moj rojstni dan konča.

David, 3. a

Ela, 4. a

KRIKČEVE DOGODIVŠČINE

PIKNIK

Bilo je lepo sončno jutro. S prijatelji smo se odločili, da gremo na piknik. S seboj smo vzeli košaro s samimi dobrotami. Odnesel sem tudi žogo, da se bomo igrali. Piknik smo imeli pod košatim drevesom, ob katerem je bil tudi ribnik. V ribniku sta se prepirali dve raci. Ko se je že večerilo, smo šli s prijatelji na sladoled. Nato smo se poslovili in se odpravili domov.

Oton, 3. a

IZLET NA MORJE

Med letošnjimi zimskimi počitnicami sem šel z družino na izlet v Piran. Avto smo parkirali v garažni hiši na vrhu mesta Piran. Potem smo se po stopnicah sprehodili do mesta. V mestu smo odšli na ogled akvarija. Tam smo videli zelo zanimive vrste rib. Najbolj mi je bila všeč električna jegulja. Zelo zanimiva žival mi je bila tudi meduza, ki se je svetila v vodi. Po ogledu akvarija smo šli še na plažo, kjer smo nabirali školjke in kamne. Imeli smo se lepo in komaj čakam, da bomo spet kam šli.

Oton, 3. a

PRESENEČENJE ZA ANDREJEV ROJSTNI DAN

Bilo je zgodnje jutro. Mamica, očka in Aleš so pripravljali zabavo za Andrejev rojstni dan. Ko je Andrej še spal, so odšli v trgovino, da bi kupili vse za zabavo. Kupili so balone, torto, okraske, darilo in fotoaparata, da se bodo lahko slikali. Andrej se je zbudil in potem PRESENEČENJE. Spomnil se je, da ima rojstni dan. Vsi skupaj so pojedli torto, Andrej pa je odprl darilo. Mamica, očka, Aleš in Andrej so se za spomin še fotografirali.

Iva, 3. a

Luka, 2. b

PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

22. novembra sem praznovala svoj osmi rojstni dan. Od staršev sem za darilo dobila dojenčka. Povabila sem veliko svojih prijateljev. Ko so vsi prišli, smo se odšli v sobo igrat slepe miši. Čez eno uro nas je mami poklicala na pico. Ko smo pojedli, sem vsem razdelila kitkalnike in garn. Vsak si je spletel zapestnico. Imeli smo disco kroglo in smo plesali. Za sladico je mami pripravila popcake. Počasi so vse prijateljice odšle. Ostala je moja prijateljica iz vrtca in skupaj sva si ogledali vsa darila, ki sem jih dobila.

Ria, 3. a

MOJE POČITNICE

Šola od doma mi ni preveč všeč, raje hodim v čisto pravo šolo. Zelo pa sem se veselila prvomajskih počitnic. Med počitnicami sem počela veliko stvari. Kolesarila sem, rolala, se sprehajala, plesala in se igrala. Odšli smo tudi k sorodnikom v Gorje. Tam smo pekli pence in hrenovke. Šli smo na sprehod s kužkom Makom. Odšli smo na hrib, kjer se vidi celo Blejsko jezero. Tam nas je ujel tudi dež. Najbolj moker je bil Mako. Zvečer smo odšli domov in tako so se končale počitnice.

Zara, 3. a

NA IZLETU

V petek smo odšli na izlet v Ljubljano. Na sejem smo se peljali z vlakom. Tam je bilo veliko stojnic, kjer se je nabralo veliko ljudi. Na začetku stojnic je bil tudi srečelov. Nazadnje smo šli v drugo nadstropje, kjer mi je bil najbolj všeč konj iz desk in lesenih palic. Užival sem tudi, ko sem poskušal različno hrano, še posebej sladice. Ko smo si ogledali stojnice, smo se odpravili domov. Imel sem se zelo lepo.

Feliks, 3. a

Adi, 1. a

KRIKČEVE DOGODIVŠČINE

HOKEJ - MOJ NAČIN ŽIVLJENJA

Ime mi je Maks in kot veste, igram hokej pri HK Triglav. Začel sem ga igrati pri dveh letih. Ko igramo igro 3 na 3, sem napadalec, obstajata pa še igralca, kot sta obrambni igralec in center. Pravila so zelo jasna. Ekipa, ki zabije več golov, zmaga. Oprema, ki jo nosimo hokejisti, je sestavljena iz nogavic, športnega perila, ščitnikov za noge, ščitnikov za komolce, oprsnika, hlač, rokavic, čelade, ovratnika, drsalk, palice in dresa. Kot zanimivost lahko povem, da imam za igranje levo palico, sicer pa sem desničar. Igram za selekcijo U10. Najbolj znana ameriška hokejska liga je NHL. Moj najljubši klub je Colorado, moj najljubši igralec pa Nathan Mackinnon. Najbolj znani slovenski hokejski igralec je Anže Kopitar. Poleti se udeležim njegove hokejske akademije, kjer treniram za prihajajoče leto. Najbolj prepoznavna kluba v Sloveniji sta HD Olimpija in HD Jesenice. Od malega je hokej moj način življenja.

Maks, 3. b

Erika, 1. b

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

Moj najljubši šport je košarka. Treninge imam ob četrtnih in ponedeljkih po opravljeni šoli. Vsak mesec imamo s trenerjem in sošolci košarkarski turnir. Udeležijo se ga tudi druge šole: OŠ Simona Jenka, OŠ Goriče, OŠ Trstenik, OŠ Naklo in OŠ Stražišče. Na zadnji tekmi turnirja smo izgubili le proti OŠ Simona Jenka, zato smo bili na turnirju drugi. Na treninge hodim že tri leta in sem zelo navdušen. Za košarkarski trening ali turnir moram biti oblečen v kratko majico, kratke hlače in košarkarske čevlje. Imeti moram tudi svojo steklenico z vodo. Imam tudi svojo žogo. Zelo, zelo rad treniram košarko. Ko bom velik, bom navdušen košarkaš!

Samo, 3. b

GOZD - VEČ KOT ZABAVNO UČENJE

Gozd je življenjski prostor mnogih rastlin in živali. V gozdu se lahko vsakič kaj novega naučiš. Tam spoznaš veliko različnih gozdnih dreves in gozdnih živali. Gozd je za človeka čudežno zdravilo. Kadar si slabe volje, pojdi v gozd, ki te bo pomiril in ti dal nove energije. Gozd ti nudi veliko zabave. Znati mu moraš prisluhniti. Jaz grem zelo rad v gozd. Moja mami je gozdarka in me je naučila veliko stvari. Upam, da boste tudi vi veliko hodili v gozd. Gozd je res čudežni kraj. Naj vam bo v njem vedno lepo.

Samo, 3. b

KRIKEC V ŠOLI

V šoli veliko ustvarjamo, se pogovarjamo in se marsikaj novega naučimo.

ŠOLA NEKOČ

1. Kakšni so tvoji spomini na osnovno šolo?

MAMA: V šolo sem šla s šestimi leti in pol, leta 1949. Takrat je obvezno šolanje štelo štiri leta osnovne šole in štiri leta nižje gimnazije. Pouk smo imeli šest dni v tednu, tudi ob sobotah. Spomini na osnovno šolo so večinoma zelo prijetni.

ATA: V šolo sem se vpisal leta 1943, sredi druge svetovne vojne. Pouk smo imeli v leseni baraki poleg šolske stavbe. V drugem razredu smo se vselili v šolo. Zaradi vojnih razmer je bil pouk precej moten in pogosto prekinjen, zaradi česar na to obdobje nimam najlepših spominov. Po koncu vojne smo šolanje nadaljevali v redni šoli, vendar ne s tretjim razredom, temveč še enkrat v drugem razredu.

2. Kakšen je bil odnos med učitelji in učenci nekoč?

MAMA: Učiteljice so bile tovarišice in učitelji tovariši, ki smo jih zelo spoštovali, nekaterih smo se tudi bali. Učenci smo bili poslušni, saj nas je v nasprotnem primeru lahko zadela tudi kakšna klofuta ali pa nas je učitelj ošvrknil s šibo.

ATA: Naša tovarišica je bila izredno stroga starejša gospa, ki nam je pri nepazljivosti pri pouku hitro prisolila kakšno zaušnico. Ker sem imel kar nekaj risarskega talenta, me je zadolžila, da sem moral skrbeti za »stenčas« - neke vrste oglasno desko.

3. Ali ste imeli športne, kulturne, naravoslovne dneve? Kaj pa šolo v naravi in taboro?

MAMA: Šole v naravi ali taborov nismo imeli. Prav tako smo športne, kulturne ali naravoslovne dneve opravili v sklopu pouka. Nikoli nismo celotnega dne namenili tovrstnim dejavnostim.

ATA: Športnih, kulturnih in naravoslovnih dni nismo imeli, kakor tudi ne šole v naravi in taborov.

4. Ali ste v šoli dobili malico in kosilo?

MAMA: Imeli smo skromno malico, večinoma je bila vsak dan enaka: bel kruh, marmelada, čaj. Kosila v šoli nismo imeli.

ATA: Malice v šoli nismo imeli, smo jo nosili od doma.

KRIKEC V ŠOLI

5. Katere potrebščine ste imeli pri pouku? Kakšne so bile šolske klopi?

MAMA: V prvih dveh razredih smo uporabljali predvsem svinčnik in barvice, kasneje smo pisali s črnilom. V ta namen smo imeli držalo, na katerega smo na koncu nataknili pero, ki smo ga pomakali v črnilo. Za matematiko smo uporabljali karo zvezke, za ostale predmete pa črtaste. Posebne zvezke smo imeli za lepomis. Učbeniki so bili zelo skromni, delovnih zvezkov nismo imeli. Šolske klopi so bile podobne zdajšnjim, sedeli smo po dva učenca v klopi.

ATA: Puščico s skromnim pisalnim priborom, ravnilo, zvezke ter učbenike. Mize so bile dokaj masivne z nagnjeno pisalno površino in pripadajočo klopjo za dva učenca.

6. Kakšne šolske torbe ste imeli?

MAMA: Šolski torbi smo rekli aktovka. Torbe so bile skromne, z enim predalom, iz različnih materialov - tudi kartonaste.

ATA: Na začetku sem imel kartonasto torbo z enim predalom.

7. Opiši trenutek, ki ti je iz šole najbolj ostal v spominu.

MAMA: Najbolj mi je v spominu ostal dogodek iz tretjega razreda nižje gimnazije (današnji 8. razred). Nekega novembrskega dne nam je učitelj vrnil popravljeno šolsko nalogo iz kemije. Večina razreda je pisala nezadostno. Moja najboljša prijateljica si zaradi slabe ocene ni upala oditi domov. Sledile so ji še tri druge sošolke, jaz pa sem se jim solidarnostno tudi pridružila. Po pouku smo se brezciljno odpravile v mestno okolico in prispele do zapuščene skakalnice, na kateri smo si začele pripravljati ležišča iz smrekovih vej. Z eno od sošolk, ki se nam ni pridružila in ki je stanovala v bližini, smo se dogovorile, da nas bo oskrbovala s hrano. Tako smo že vse prezeble vztrajale skoraj do teme, ko so nas našli starši. V iskalni akciji je sodelovala tudi policija. Zame je bila to zelo kruta izkušnja, saj sem zaradi hudega prehlada in granuloma izgubila dva zoba. Takih in podobnih akcij ne priporočam nikomur.

ATA: V tretjem ali četrtem razredu me je tovarišica zadolžila za prenovo stenčasa, ki je bil seveda opremljen z državnim grbom in zastavo. Pri izdelavi tega doma sem prišel v dilemo, kako so razporejene barve državne zastave. Doma mi niso znali pomagati, nalogo sem moral opraviti čez vikend, zato sem se odpravil nazaj v šolo, če bi mi uspelo tam dobiti pravi odgovor. Vendar je bila šola zaprta, meni pa je problem ostal. Ta problem me je tako obremenjeval, da tudi spati nisem

KRIKEC V ŠOLI

mogel. Rešil sem ga tako, da sem v ponedeljek šel precej zgodaj v šolo in še pravočasno opravil svojo nalogo. Res se mi je odvalil kamen od srca.

8. Katera je bila tvoja najstrožja kazen?

MAMA: Zaradi zgoraj opisanega dogodka smo vse udeleženske v šoli dobile pisni opomin.

ATA: Verjetno me je kakšna doletela, vendar se tega ne spominjam več.

9. Kateri predmet ti je bil najbolj všeč?

MAMA: Najbolj mi je bil všeč zemljepis in telovadba.

ATA: Med najljubšimi predmeti sta bila fizika in zemljepis.

10. Kam si hodil/-a v šolo in kdaj?

MAMA: Od leta 1849 do 1957 sem hodila v Škofjo Loko, naprej pa v Ljubljano.

ATA: Osnovno šolo sem obiskoval v Stražišču pri Kranju, in sicer od 1943 do 1953.

11. Kdaj se je začel pouk?

MAMA: Pouk se je začel ob 8. uri.

ATA: Pouk se je začel ob 8. uri zjutraj.

12. Kako ste bili oblečeni v šoli?

MAMA: V šoli nismo imeli posebnih oblačil.

ATA: V šoli nismo imeli posebnih oblačil.

13. Koliko vas je bilo v razredu?

MAMA: V razredu nas je bilo približno 25.

ATA: Razredi so bili kar številčni - med 25 in 30 učenci.

14. Kako si hodil/-a v šolo?

MAMA: V šolo sem hodila peš, bila je blizu.

ATA: Šola je bila oddaljena ca. 1,5 km in sem hodil peš.

Tilen, 4. a

Sara, 5. a

MOJ DEŽNIK

Dežnik mi je kupila moja babi. Je zelo lep, ščiti me pred dežjem in snegom. Je simpatičen, majhen in zločljiv. Lahko ga pospravim v šolsko torbo in zaradi tega mi ni treba skrbeti, če me bo iz šole domov ujel dež ali ne. Je temno vijolične barve, na njem pa so majhni srčki in želvice bele barve. Ima ročaj, ki je plastičen in črn, ogrodje je iz aluminija, streha pa je iz vodoodpornega materiala - 100 % poliestra, imenovanega Pongee. To je kitajska tkanina za dež, dežnik je bil tudi izdelan na Kitajskem. Ko je odprt, je njegov premer 98 cm, zložen pa meri 24 cm. Njegova najboljša posebnost pa je ta, da se ob stiku z dežjem srčki in male želvice na njem obarvajo na roza, sivo in oranžno. In prav zaradi tega je to moj najljubši dežnik.

Sara, 5. a

ŠPORTNI DAN NA POKLJUKI

Zjutraj sem z veseljem vstala, si umila zobe, se oblekla in odpravila v šolo. Odšli smo se sankat na Pokljuko. V šoli smo dobili malico. Z učiteljico smo se odpravili do avtobusa. Sedela sem s svojo najboljšo prijateljico. Ko smo prispeli, sem vzela svoje sanke. Sankali smo se tri ure. Ko smo prišli domov, sem se preoblekla in stuširala. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Dajana, 3. a

LEA SIRK NA OBISKU

Lea Sirk je moja najljubša pevka. Ko sem slišala, da pride na našo šolo, sem bila presrečna. Bila je sreda. Ta dan sem se še posebej uredila, saj sem upala, da bom lahko z Leo zapela in zaplesala na odru. Ko smo prišli v dvorano, sem jo takoj zagledala. Na začetku nas je lepo pozdravila. Zapela je pesem Hvala, ne. Povabila je tudi vse nas, da skupaj z njo zapojemo in zaplešemo. Nato smo se postavili v vrsto za njen avtogram. Ko sem dobila njen avtogram, sem od sreče skoraj padla v nezavest.

Inaja, 3. a

Nikolina, 1. a

KRIKEC V ŠOLI

ŠOLA NEKOČ PRI MOJI BABICI

Spomini na šolo nekoč so večinoma lepi, z redkimi izjemami, ker sem bila v šoli pridna in mirna. Odnos je bil zelo strog, bali smo se učiteljev, ker so nas tudi kaznovali. Najbolj poredni so bili po šoli še zaprti v razredu ali pa so morali za kazen sedeti v zadnji klopi ali klečati pred tablo. Učitelji so uporabljali tudi palico, potegnili učenca za lase, celo ključe ali kredo so metali v učence. Tudi z ravnikom smo dobili udarce po prstih ali nohtih. Imeli smo kulturne nastope (pevski zbor, gledališke igre, orkester...), tekmovali smo za bralno značko pod vodstvom Leopolda Suhodolčana in prof. slov. Kotnika. Imeli smo krožke (fotografski krožek). Izleti so bili krajši (enodnevni). V nižjih razredih smo imeli samo skromno malico (kos črnega kruha ter žličko marmelade, včasih tudi žličko medu ali pa košček sira iz velike konzerve, kar je prišlo kot pomoč državi iz Amerike). Barvice in svinčniki so bili v leseni škatlici (takšna je bila lesena peresnica). Nalivnikov in kulijev še ni bilo, zato smo imeli le peresnik in črnilo v kozarčku. Klopi so bile lesene. Spominjam se, da sem bila predsednica razredne skupnosti in da sem uspešno zaključila bralno značko. V spominu imam tudi zaključni izlet z vlakom v Maribor.

Loti, 4. a

Stičja sabava

1. Na nebu goveda raste mogočno drevo. V njegovih krošnjah živi ptičja družina. Stičjo družino sestavljajo oče Jaka, mama Sara in ptiček Matiček.

2. Čez dva dni bo mali ptiček praznoval šesti rojstni dan. Mama in oče sta že pripravljala vse za rojstnodnevno sabavo, ki bo za malega ptička veliko presenečenje. Starša sta povabila veliko ptičkovih prijateljev in sorodnikov.

3. Malu je prišel ta dan. Stičku sta xaverala oči, gostje so bili že xbrani pod krošnjah drevesa. Kar naenkrat se je xaslišala rojstnodnevna pesem, ki so jo čivkali vsi v en glas.

4. Stiček je bil xalo vesel in sabava se je lahko xacela. Trajala je pozno v noč. Stiček Matiček tega dne ne bo nikoli pozabil.

Lana, 3. a

KRIKEC V ŠOLI

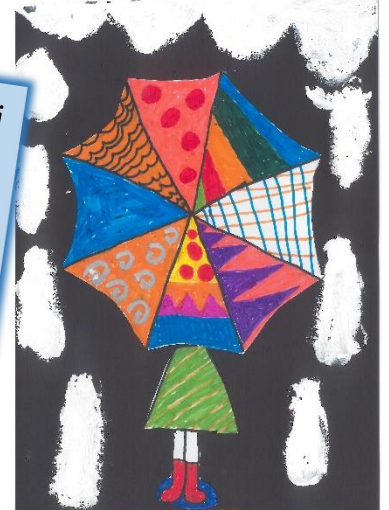

KO ODRASTEM, BOM ...

Tinkara, 3.b

Rad imam živali in zato si želim postati veterinar. Poklic se mi zdi zanimiv in tudi zahteven. Že od kar pomnim, me zanimajo živali. Kadarkoli grem v naravo, imam oči samo za živali. Vse kar leze in gre, me privlači. Posebno tiste živali, ki so poškodovane. Poizkušam jim pomagati na svoj način. Rad berem knjige o živalih in gledam poučne oddaje, iz katerih se zelo veliko naučim. Zavedam se, da se bom moral za poklic veterinarja še veliko učiti. Ne vem še točno, koliko časa traja šolanje, ampak če se bom potrudil, mi bo uspelo. Rad bi imel svojo veterinarsko ambulanto.

Jakob, 4. a

V resnici še nisem prepričana, kaj bi v življenju rada postala. Všeč so mi poklici, kot so babičar, veterinar, pediater ... Zelo všeč pa mi je poklic igralca. V šoli imamo dramski krožek in v njem tudi sodelujem. Doma kdaj priredim nastop za družino. Ob sobotah grem rada na predstave v gledališče. Medtem opazujem, kako igralci odigrajo svoje vloge. Raje bi igrala v filmu kot pa v gledališču. Najbolj pa me veseli to, da bi posojala glasove za sinhronizacijo. Če bom želela postati igralka, moram najprej narediti srednjo šolo, npr. gimnazijo, potem pa me čakajo težki sprejemni izpiti na Akademiji za gledališče, film, radio in televizijo (AGRFT). Mislim, da se znam vživeti v različne like in bi zato lahko postala dobra igralka.

Ela, 4. a

Ko odrastem, bom vodič muzeja. Poklic se mi zdi zanimiv. Predvsem me zanima zgodovina. Doma imam veliko knjig o zgodovini. Pišejo o ljudeh in živalih, ki so živeli pred davnimi časi. Najbolj se mi zdijo zanimivi dinosavri, predvsem mesojedci. Včasih so bile živali mnogo večje, kot so danes, in so imele tudi več zob. Doma imam veliko igračk oziroma modelčkov dinosavrov, ki jih zbiram že od majhnih nog in še vedno so mi zelo všeč. Čeprav v šoli še nimamo predmeta zgodovina, mislim, da bi mi dobre ocene pri njem pomagale priti do poklica, ki si ga želim.

Saib, 4. a

Tilen, 4. a

KRIKEC V ŠOLI

Kar naenkrat me je začela zanimati astronomija, zato bi rad postal astronom. Rad bi raziskoval vesolje. Večkrat si po televiziji ogledam naravoslovne oddaje, na začetku šolskega leta sem pred šolo šel opazovat Saturn in Jupiter. Učitelj Marko in učiteljica astronomskega krožka sta povedala veliko zanimivega o vesolju, opazovali smo tudi Veliki in Mali voz ter sledili poti, po kateri je potovala mednarodna vesoljska postaja. Kot astronom bi potoval po svetu in v observatorijih skozi teleskop opazoval zvezde, planete, satelite, galaksije, meglice, črne luknje in supernove. Svoja opazovanja bi zapisal v računalnik in jih primerjal z drugimi astronomi. Če hočem postati dober astronom, moram zelo dobro znati fiziko in matematiko, zato bom šel študirat naravoslovje.

Marcel, 4. a

Ula, 5. a

Že od šestega leta si želim postati profesionalni košarkaš. K igranju košarke sta me navdušila ati in mami. Doma imam že knjigo Lebrona Jamesa. Zelo rad bi jo prebral, a zelo veliko stvari, ki so tam napisane, še ne razumem. Zelo rad hodim na treninge košarke, ker se vsakič znova nekaj naučim. Ko imam doma čas, mečem na koš, ki ga imam na vratih. Vem, da če bom hotel postati dober košarkar, moram zelo veliko trenirati. Če bom res dober, bom postal celo trener ekipe. Ker me to zares veseli, ne bom odnehal!

Tilen, 4. a

Vid, 1. a

Že od nekdaj si želim postati inženir strojništva. Poklic se mi zdi zanimiv in zahteven. Robotika se mi zdi še posebej zanimivo področje. Roboti so zelo zapleteni. Veliko se moram učiti, da bom postal to, kar si želim. Po osnovni šoli bom namreč šel v gimnazijo, po gimnaziji pa bom šel v šolo za inženirja strojništva. Imam knjigo, v kateri piše o robotih in električnih napravah. Roboti se mi zdijo zanimivi zato, ker lahko prenašajo težke tovore, ki jih mi ne moremo. Ker bo v prihodnosti z nami robotov vedno več, bo poznavanje robotov vedno bolj pomembno.

Leon, 4. a

KRIKEC V ŠOLI

Ko odrastem, bom pozavnist. Pozavnist igra pozavno. To je inštrument, ki spada med trobila. Veselje do pozavne sem dobil v glasbeni pripravnici, ko smo imeli predstavitev inštrumentov. Pozavno igram tretje leto, zato vem, da pozavnist uporablja različne pripomočke, kot so na primer: pozavna, metlica za čiščenje odmevnika, note, stojalo za note, razne kreme in premaze za pozavno, dušilnik ... Seveda mora imeti smisel za ritem in melodijo, znati pa mora tudi brati note. Pozavnist lahko igra kot solist, v duetu, v manjši zasedbi trobil ali v orkestru. Nastopa lahko v koncertnih dvorinah, v gledališčih, lahko pa z igranjem zabava mimoidoče na ulici. Pozavnist mora veliko vaditi, ne sme imeti preveč treme in mora imeti veselje do nastopanja. Kot pozavnist bi rad nastopal po svetu, moja skrita želja pa je, da bi imel turnejo po Južni Ameriki.

Lenart, 4. a

Želim si postati kontrolor letenja. Moja želja je, da bi letala varno pristala. Ker se moj brat Maj zanima za letala in želi postati pilot, je še mene navdušil za letala. Doma imam veliko modelov letal in jih zelo rad sestavljam. Še vedno jih dobim za rojstni dan. Poznam že veliko modelov pravih letal. Ker sem še majhen, se igram, da sem kontrolor letenja. Po sobi jih usmerjam in si predstavljam, da sem pravi kontrolor. Še vedno pa me zanima, kako lahko tako velika in težka letala letijo. To bom že zvedel v šoli. Se bom pa moral zelo pridno učiti. Ta poklic je zelo zahteven. Odgovoren je za vsa letala in posadko, da ne pride do kakšnih nesreč in da lepo pristanejo ter tudi vzletijo.

Gal, 4. a

Že od 4. leta treniram nogomet. Zato si želim postati profesionalni nogometaš. Nogomet me razveseljuje, ker če igraš katerokoli pozicijo, moraš biti pripravljen na žogo. Všeč mi je tudi, ko gledam različne tekme. Igram obrambo, zato je moje mesto zadaj. Redko kdaj se vključim v napad. Tudi zdaj, ko je karantena, hodim ven in igram nogomet. Komaj že čakam, da se s soigralci spet vidimo in skupaj igramo nogomet. Nogomet je moj hobi, a ko odrastem, si želim postati slavni nogometaš.

Luka, 4. a

KRIKEC V ŠOLI

Zanima me ročno delo in ročne spretnosti. Še posebej mi je všeč, če je narejen izdelek tudi lep. Všeč mi je poklic slaščičarke, zato razmišljam, da bi se izučila za ta poklic. Slaščičarka mora imeti veliko teoretičnega in praktičnega znanja. Delo je zelo zanimivo in nikoli mi ne bi bilo dolgčas. Dobro mora zaznavati okuse in imeti smisel za lep videz izdelkov. Oblikuje zelo zanimive oblike tort. Naredi mnogo različnih sladice, kot na primer torte, odlične kremšnite, sladolede s smetano, krofe z marmelado ali s čokolado, sadne in čokoladne bonbone ter različne oblike piškotov. Sladice so dobre, zato jih imam zelo rada.

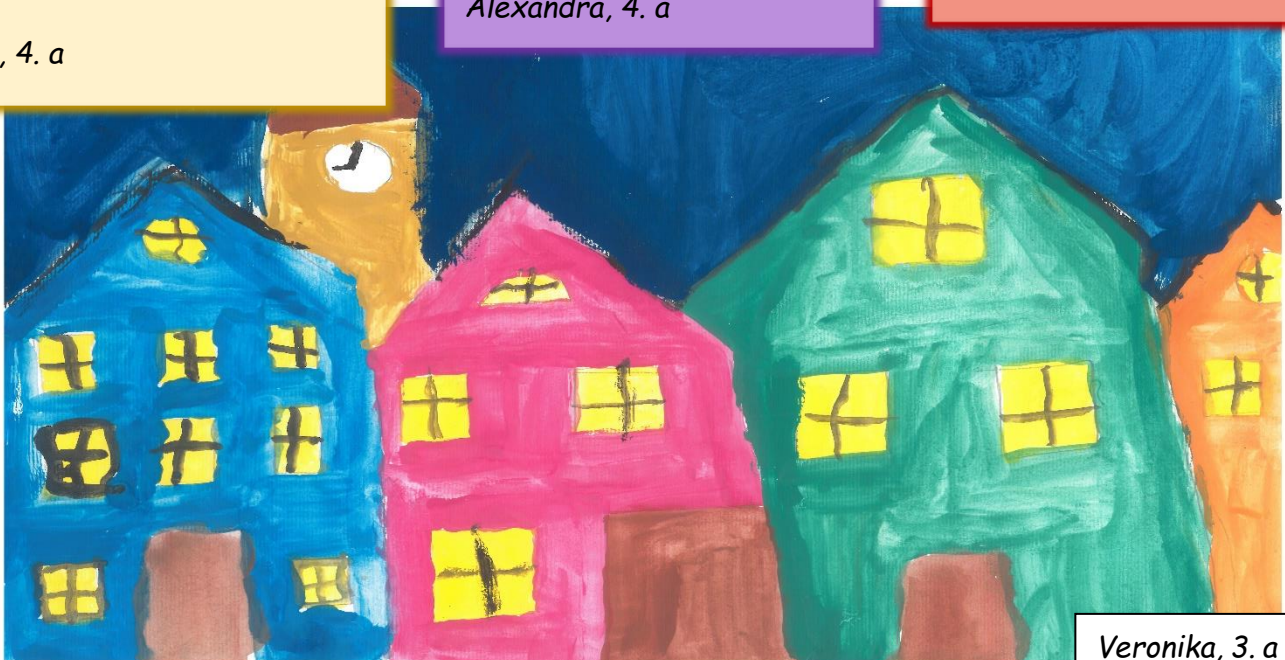
Ajda, 4. a

Že od nekdaj si želim postati veterinarica. Poklic se mi zdi pravi zame, ker rada skrbim za živali. Z eno besedo: »obožujem« živali. Veterinar varuje in izboljšuje zdravje živali. Svoje delo bom opravljala v zasebni ordinaciji, kjer bom zdravila male živali, kot so psi, mačke, ptiči, plazilci, zajci ... Da bom lahko veterinarica, se moram pridno učiti. Po osnovni šoli bom namreč šla na gimnazijo in šele potem na Veterinarsko fakulteto. Pri svojem delu bom uporabljala preproste diagnostične pripomočke, zdravila in druga zaščitna sredstva.

Alexandra, 4. a

Rada bi postala slaščičarka, ker uživam v peki slaščic, kot so čokoladne torte, pijana nevesta, mafini, lava kolački in drugi. Imam zelo dobro domišljijo, zato mi okrasitev slaščic ne bo delala težav. Zanima me, kako se iz enakih sestavin naredi popolnoma drugačna slaščica. Delo je fizično naporno, zahteva pa tudi natančnost, točnost in temeljito higieno. Zanima me tudi skupinsko delo, saj lahko skupina slaščičarjev in slaščičark ustvari izvrstne slaščice. Imam že kar nekaj znanja in slaščičarskih sposobnosti, ki jih moram še precej izpopolniti.

Loti, 4. a

Veronika, 3. a

Živali so naše najboljše prijateljice.

KRIKEC IN ŽIVALI

MURI

Bilo je lepo sobotno popoldne. Odšli smo k prijatelju Luku. Zelo dolgo smo se igrali. Res je bilo super. Nenadoma je zazvonil telefon. Klicala me je babica. Povedala mi je, da bo k nam prišel maček. Zelo sem se razveselila. Brez razmišljanja smo se usedli v avto in se odpeljali pogledat mojega novega prijatelja. Muček je bil še čisto majhen. Bile so ga same oči in dlaka. Morala sem mu izbrati ime. Odločila sem se, da bo Muri. To je bilo moje največje presenečenje. Muri je sedaj že velik mačkon in skupaj zelo uživava.

Lana, 3. a

MOJ PES

Doma imam psa, ki mu je ime Bobi. Star je štirinajst let. Bobi je mešanec. Ima rjavo dlako. Rojstni dan ima 14. februarja, prav na valentinovo. Obožuje hrano za pse. Na dan dobi polovico hrane iz konzerve. Na zalogi moramo vedno imeti pasje brikete. Redno mu dam tudi svežo vodo. Ko jemo, se sprehaja okoli mize in čaka, da bo kaj padlo na tla. Ko ga peljem na sprehod, vleče in ne uboga. Doma ima dve posteljici.

Sara, 3. a

MOJA PSIČKA BELA

Moji psički je ime Bela. Ima belo glavo in svetlo rjav trup. Na tačkah ima bele lise, zato izgleda, kot da ima obute škorenjčke. Vsak dan hodimo na dolge sprehode. Zelo rada se igra z žogicami in s palicami. Čez dan zelo veliko spi in se zelo rada crklja. Zelo jo imam rad.

Marko, 3. a

Dajana, 3. a

KRIKEC IN ŽIVALI

HIŠNI LJUBLJENČEK PIKI

Ko sva se s sestrico zbudila, sva odšla v dnevno sobo. Zagledala sva papagaja in se ga zelo razveselila. Bil je rumenkasto-zelene barve. Imel je veliko kletko, v kateri so bila igrala. Na začetku sem se bal, da me bo uščipnil. Sestrica se ga ni bala. Dala sva mu ime Piki. Hodil nama je po prstih in po glavi. Učila sva ga govoriti. Zelo rad se je igral z ventilatorjem v dnevni sobi. Sestrici se je kdaj pokakal na glavo. Enkrat pa je pojedel nekaj, kar ne bi smel. Zaradi tega je poginil. S sestrico sva bila zelo žalostna.

Uroš, 3. a

MOJA MUCA

Nekega sončnega popoldneva sem videla prijatelje, kako se igrajo s svojimi ljubljenci. Zelo sem si želela muco. Mamo sem že večkrat prosila, naj mi jo kupi. Počasi se je bližal moj rojstni dan. Komaj sem čakala, da vidim torto in darila. Dan pred mojim rojstnim dnem sem odšla do hladilnika in v njem zagledala velikansko torto. Čokoladni torti se nisem mogla upreti, zato sem jo na skrivaj malo poskusila. Naslednji dan so že prišli gostje. Zapeli so mi pesmico. Pojedli smo čokoladno torto. Hitro sem začela odpirati darila. Med darili sem našla muco. Odločila sem se, da ji bo ime Liza. To je bil moj najljubši dan.

Tajra, 3. a

MOJ MORSKI PRAŠIČEK

Moj morski prašiček je zelo len. Je samička in je zelo debela. Ima več kot en kilogram. Njena

sestrica je zelo suha. Ime jima je Picka in Packa. Kletko jima redno čistimo. Obe zelo radi jesta. Imata črne oči. Ena je dolgodelaka, druga pa kratkodelaka. Zelo sta prijazni in se radi crkljata.

Filip, 3. a

KRIKEC IN ŽIVALI

MOJ KUŽA

Mojemu kužku je ime Thor. Junija bo star štiri leta. Je bostonski terier. Je črno bele barve in ima kratko dlako. Na hrbtu in na glavi ima na beli površini črno piko. Zaradi teh dveh pik je v leglu zelo izstopal in se nam takoj vtisnil v srce. Ker so kužki te pasme zelo občutljivi, je samo brikete, včasih pa mu med brikete damo tudi malo pečenega piščančjega mesa. Včasih mu rečemo tudi sesalec, ker pri kuhanju hodi po kuhinji in čaka, če bi slučajno kaj padlo na tla.

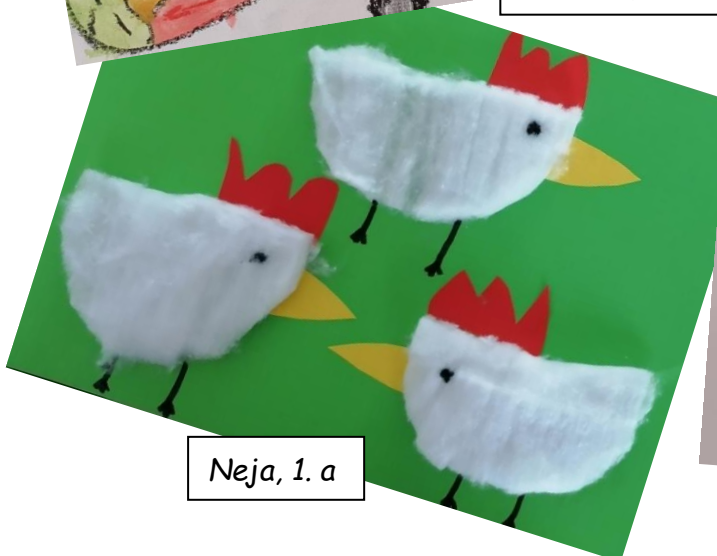
Je zelo družaben in ima zelo rad otroke. Veliko se tudi crklja. Komaj čaka, da se nekdo usede na kavč in že je pri njem v naročju. Najbolj vesel je, če ga na sprehodu v gozdu lahko spustimo s povodca. Obožuje žogo, a mu te, ki jo imam za trening, ne morem dati, saj bi jo preluknjal. Zelo rad ima tudi palice. Na sprehodu po gozdu mu jo z veseljem mečemo. Tudi na morje gremo z njim, kjer se najraje potaplja in išče kamenje. Takrat, ko je zelo vroče, je najraje doma v senci. Ne mara dežja, zato mu sprehodi v dežju niso bili všeč, dokler mu nismo kupili dežnega plašča za dež. Tudi z njim ni prav navdušen, a je lažje, kot da bi bil brez. Ko je bil star pet mesecev, je hodil tudi v malo šolo. Naučil se je osnov, kot so počakaj, poleg, sedi in daj tačko. Je zelo prilagodljiv kuža in z njim resnično ni težav. Imam ga zelo rad.

Tim, 3. b

Karolina, 2. b

Neja, 1. a

Neja, 1. a

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

*Domišljija nas popelje v svet,
ki je odraslim velikokrat
neznan.*

LUKA V VESOLJU

Živel je deček Luka, ki si je že od nekdaj želel postaviti hišo na Soncu. Ni pa vedel, da je to nemogoče. Devetnajst let pozneje so se mu sanje uresničile. Odletel je v vesolje in se bližal Soncu. Ko je bil samo sedemnajst kilometrov stran, mu je postalo prevroče. Odletel je nazaj na Zemljo. Spraševal se je, zakaj je bilo tako vroče. Ampak Luka se ni vdal. Z raketo je odletel nazaj v vesolje. Pristal je na Luni. Tam mu je bilo kar všeč, zato se je odločil, da bo raje na Luni postavil hišo. Od takrat naprej se ponoči na Luni vidi hiša.

Žiga, 3. a

PRAZNOVANJE MOJEGA ROJSTNEGA DNE

Na mojem rojstnem dnevu je bilo zelo čudno. Namesto mojih prijateljev in sorodnikov so na rojstni dan prišle čarovnice in čarovniki, dinozavri, žabe in druge živali. Čarovnice in čarovniki so začarali vse stvari. Koši za žoge so postali drevesa. Goli so postali kozarci. Žoge so postale oblaki. Vsa hrana pa je postala marmelada. Vse je bilo tako čudno. Tuhtal sem in sklenil, da bom vse odpeljal nekam drugam. Nato sem poklical svoje prijatelje in jim rekel, da pridejo, da nekaj popravimo. Vsi so prišli in začarane stvari smo odstranili. Prinesli smo nove in jih sestavili, postavili na svoje mesto in prava zabava se je začela. No, ste videli, vse se da rešiti, samo malo moraš pomisliti in imeti voljo.

Nejc, 3. a

ČE BI POSTALA ČEVELJ

Nekega dne sem prišla s treninga in očiju rekla, naj gre kupit kebab. A ni bil za to. Tako sem bila jezna, da sem vrgla čevelj. Nato sem šla spat, a ko sem se zbudila, sem bila čevelj. Neka punčka me je obula in odšla v šolo. Tam so mene in mojo dvojčico Brino pospravili. Čez nekaj čeveljskih ur sem videla nekega fanta, ki me je prijel in me vrgel. Kotalila in odbijala sem se po stopnicah. Ko sem padala, me je vse zelo bolelo. Za povrh vsega pa je name padla še Brina. Deček je stekel za nama in naju vrgel še iz šole. Potovali sva po celem svetu, videli sva leve, polarne lisice, medvede in tigre. Na koncu sva bili že čisto izrabljeni.

Eva, 4. a

Hana, 5. a

ČE BI BIL/-A ČAROVNIK/ČAROVNICA - 2. A

Iva Ela, 1. b

Bila bi prijazna. Oblečena bi bila v roza obleko z lepo zapestnico in ogrlico v roza barvi. *Em*

Moje čarovniško ime bi bilo Katra Copra. Živela bi v gorah v majhni leseni hiški. Oblečena bi bila v obleko in dolgo ogrinjalo. Imela bi pomočnika Cupa. Delala bi coprniške napoje iz gorskih zelišč in rož. Če bi kakšna rožica rasla v strmih skalah, bi mi jo prinesel pajek Cup. *Lena*

Moje čarovniško ime bi bilo Miha. Doma bi bil v svoji sobi. Oblečen bi bil v črno-rumeno obleko. Izmišljal bi si čarovniške recepte. *Mihailo*

Če bi bil jaz čarovnik, bi mi bilo ime Mačur. Živel bi v jami. Oblečen bi bil v svetlo zeleno srnjco. Ne bi imel pomočnika. Iskal bi zelišča. *Peter*

Moje ime bi bilo čaravnica Abrakadabra. Doma bi bila v hiši Čaraj. Oblečena bi bila v črno majico, vijolične hlače in rumen pas. Moj pomočnik bi bil Pu. Skupaj bi začarala leve v zajčke. *Naja*

Bil bi čarovnik Fifo. Živel bi v vili, ki bi jo pričaral. Oblečen bi bil v črno obleko in imel bi bel klobuk. Dva pomočnika bi mi pomagala pri pripravi smrtonosnega napoja. *Florijan*

Bil bi čarovnik Gargamel. Živel bi v kleti gradu. Moja pomočnica bi bila podgana Lisa. Delal bi energijske ploščice. *Luka K.*

Imenovala bi se Barbula. Bila bi smešna čaravnica. Namesto črnega mačka bi imela opico. Vozila bi se na skuštrani metli. Čarala bi nasmeh na obrazih. *Zarja*

Marko, 1. a

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

Erika, 1. b

Moje ime bi bilo čarovnica Nina Zajkulina. Doma bi bila na vrhu Struževskega gradu. Moje oblačilo je črne barve z rdečimi pikami. Moja pomočnica je papiga Sarita. Spreminjam zlobne ljudi v zajčke. *Nina*

Jaz bi bil čarovnik Maticbic. Doma bi bil na čarovniški gori. Imel bi modro ogrinjalo in črn klobuk. Imel bi muco Piko in tudi ona bi znala čarati. Vse miške bi znala spremeniti v sir. *Matic*

Moje čarovniško ime bi bilo Magični Jaša. Doma bi bil v hiši. Oblečen bi bil v črno obleko in črn klobuk.

Za pomočnika bi imel pajka. Z njim bi izvajal različne trike. *Jaša*

Bil bi čarovnik Zmajček. Imel bi ognjeno moč, srednje dolg rep, ognjeno majico, na nogah in rokah pa kremplje. Imel bi rdečo kapo. Živel bi v gorah v jami. *Nikola*

Če bi bil čarovnik, bi mi bilo ime Kaj Copernik. Živel bi v leseni hiši v gozdu. Imel bi čarovniški klobuk. Moj pomočnik bi bil pes Jon. Znal bi zelo dobro čarati. *Gaber*

Ime bi mi bilo Adrian. Živel bi v jami blizu gozda. Nosil bi modra oblačila in širok klobuk. Moja pomočnica bi bila papiga. Ime bi ji bilo Klepetulja. Skupaj bi delala čarobne napoje. *Adrian*

Moje čarovniško ime bi bilo Anžetrovnik. Doma bi bil na Rovnikovi 5. Oblečen bi imel moder plašč in črn klobuk. Imel bi pomočnico, psičko Chloe. Delal bi napoje iz zelišč. *Anže*

Če bi bila čarovnica, bi bila oblečena v svetlo modro ogrinjalo z vijoličnimi krogi. Ime bi mi bilo Koronaviruškapreganjalka. Iskala bi zdravilo za koronavirus. Doma bi bila na Brniku, na drevesu 3000. Laboratorij bi imela na Gorjuši, tam bi živela tudi moja dva hrčka. *Jerca*

Lana, 1. a

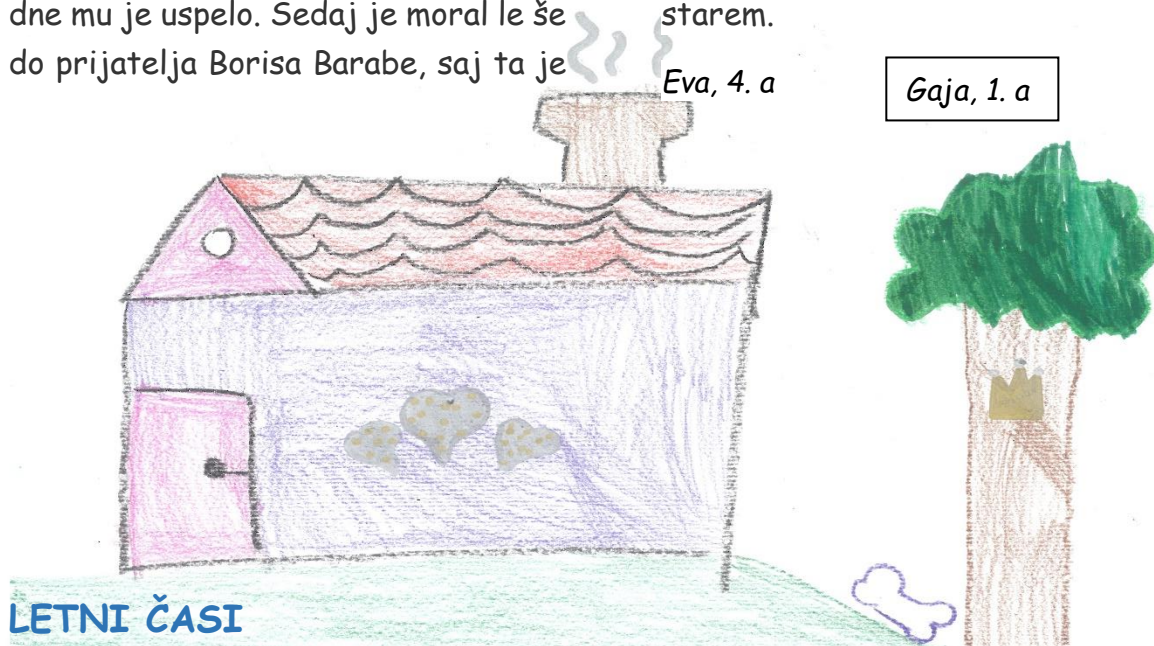
RECEPT ZA DOBRO VOLJO

Nekega dne je živela lastnica recepta za dobro voljo in tej je bilo ime Justi. Nekega lepega dne je Justi izgubila recept za dobro voljo, povsod ga je iskala. Recept je padel pred mladega čarovnika Oliverja Lunico. Oliver je recept pobral in ga prebral. Videl je, da je to slavni recept za dobro voljo. Rekel si je, da bo napoj skuhal doma in na koncu recept vrnil teti Justi, saj to je bila sestra njegove mame. Vneto je zbiral sestavine, saj si je zelo želel skuhati napoj za dobro voljo. Nekega dne mu je uspelo. Sedaj je moral le še do prijatelja Borisa Barabe, saj ta je

imel doma krokodila. Skuhal je zelo veliko napoja. Kar 1000 litrov ga je skuhal. Vsega je popil sam in naenkrat se je zaslišal le KABUM!!! Oliverju se je nos povečal za kar 5 metrov, hlače so mu počile in postal je debel kot slon. V čarovniški šoli so se mu vsi posmehovali. Oliver je po pouku žalostno odcapljal k teti Justi in ji predal recept za napoj. Teta Justi se je nasmehnila in sama pri sebi vedela, da ga je spil preveč. Naredila mu je protistrup in vse je bilo spet po starem.

Eva, 4. a

Gaja, 1. a

LETNI ČASI

Pomlad je lepa, drevesa cvetijo, ptice pojejo, vse prevzame zeleno barvo.

Poletje je najbolj vroč letni čas, mi otroci smo veseli, ker gremo na morje.

Jeseni listi postanejo rdeči in padejo z dreves, ptice gredo v tople kraje.

Pozimi je zelo mrzlo, ker sneži, zunaj se igramo in delamo snežne kepe.

Blina, 2. a

Zazri se v novo jutro in si reci: »Uspelo mi je!«

KRIKEC IN KORONA

Jakob, 4. a

MOJ PRVI TEDEN POUKA OD DOMA

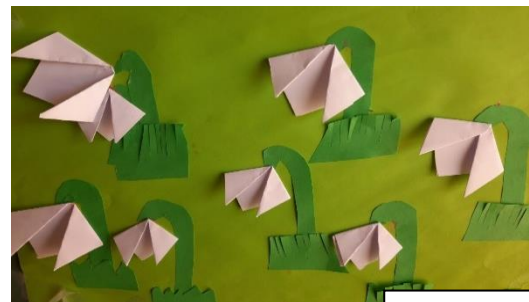
Zaradi koronavirusa so prejšnji ponedeljek zaprli šole in vrtce. Moja soba se je spremenila v razred. Sprva sem bil vesel, potem pa sem postal žalosten, ker pogrešam sošolce in učiteljico. Skrbi me tudi za svoje stare starše. V ponedeljek sem začel brati knjigo Bermudski trikotnik. Tudi zunaj sem bil veliko te dni in gledal poučne oddaje po televiziji. Pogrešam pa tudi svojega strica Klemena, ker zaradi njegovega dela na letališču ne pride na obisk. Vendar mi vseeno ni dolgčas, ker počnem različne stvari. V četrtek smo izdelovali origami, poleg metulja sem izdelal tudi letalo F15. Tudi ostale naloge vedno naredim. Upam, da bo šel virus čim hitreje stran, da bomo lahko spet hodili v šolo. Še naprej vsi ostanite zdravi.

Jakob, 5. a

ANIMIRANI FILM

Gledal sem Izodrom in izvedel, kako se naredi animirani film. Očka mi je naložil aplikacijo in takoj sem začel snemati. Sprva mi ni šlo tako dobro, toda sčasoma sem bil vedno boljši. Aplikacija mi je všeč. Imenuje se Stop motion studio. Dedkoma, ki sta imela rojstni dan, sem naredil posnetek. Zdaj vem, kako težko je narediti risanko. Posnetki so narejeni iz sličic. Izračunal sem, da za enourni film potrebuješ vsaj 36000 sličic. Lahko si naložite aplikacijo in poskusite tudi vi. Zelo je zabavno.

Miha, 3. a

Ula, 2. b

KORONA

Nekaj mesecev nazaj sem komaj čakala, da bomo odšli na plavalni tabor v Osilnico. Sedaj pa, da bo konec koronavirusa. Čez noč so se zaprle šole in naloge smo dobivali kar preko računalnika. Na začetku je bilo super, vsaj dlje sem lahko spala. Potem pa je bilo vedno težje, ker se nisem smela družiti. Pogrešam prijatelje, svojo učiteljico in na nek način tudi svojo učilnico. Komaj čakam, da se spet vrnem v šolo.

Andelina, 3. a

KRIKEC IN KORONA

Aleksandar, 3. b

KORONAVIRUS

Pred kratkim, sredi mesta, se je rodil virus z imenom Korona virus. To je majhen virus, ki ga s prostim očesom ne moremo videti, lahko pa zaradi njega vsi zbolimo. Kihamo, kašljamo, imamo vročino in se slabo počutimo. Virus je močnejši od človeka, zato brez njega ne more preživeti. Premagamo ga lahko na čisto enostaven način. Izognemo se igranju z drugimi, se izogibamo nakupom v trgovinah, predvsem si moramo temeljito umivati roke in piti dovolj tekočine. Upam, da nam kmalu uspe nagnati virus iz naših mest. Vsi si želimo nazaj normalno

življenje. Otroci si spet želimo hoditi v šolo, se družiti z vrstniki, starši pa spet v službe. Verjamem, da nam bo vsem skupaj kmalu uspelo in bo spet vse, kot je bilo prej.

Sara, 3. b

MOJI DNEVI V KARANTENI

Čas v karanteni preživljam doma, malo mi je tudi dolgčas. Hodim v naravo, igram igrice, kuham, se učim in zanimam za živali. S prijateljicami se vidimo po Skypu na telefonu. Z družino se igramo namizne igre. Od ponedeljka do petka ob 9.10 uri s sestro gledava Izodrom. Ko je Izodroma konec, se posvetiva šoli. Veliko smo tudi zunaj, pa tudi pazimo nase in si zelo dobro umivamo roke. V času COVIDA-19 so skoraj vse trgovine in restavracije zaprte. V trgovino z živili hodita samo mami in oči, enkrat na teden. Starši imajo v času COVIDA-19 veliko, veliko dela. Včasih nam je otrokom težko delati na daljavo, ampak vseeno zmoremo. Vsi si želimo, da COVIDA-19 ne bi bilo. Mi vsi smo korona junaki!

Sara, 5. a

Tisa Lana, 2. b

KRIKEC IN KORONA

PROJEKT METULJ

V času učenja na daljavo smo se učenci tretjih razredov priključili projektu Povežimo se in stopimo skupaj. Preko projekta smo povedali prijatelju, sorodniku, da mislimo nanj, da mu želimo le najboljše in da mu pošiljamo upanje. V svet smo poslali metulja upanja. Metulj na oknu ali balkonu je pozdravil in razveselil prijatelje, znance, sošolce, učitelje in cel svet! Prinesel jim je upanje. Skupaj smo zmagli.

Kaja, 3. b

Bernard, Marcel, 3. b

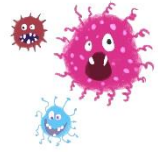
Samo, 3. b

Matic, 3. b

Lana, 3. a

KRIKEC IN KORONA

MOJ PRVI TEDEN ŠOLE NA DALJAVO

Živijo! Ste kdaj že doživeli šolo na daljavo? Jaz sem jo preživela že en teden in verjemite mi, ni hudo. V bistvu je prav super. No, bi bilo, če bi se lahko družili, kar pa se še nekaj časa ne bo zgodilo zaradi koronavirusa. Pa da ne dolgovezim, vam bom kar povedala, kako se je vse skupaj odvijalo.

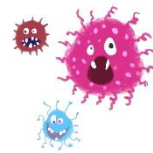
Šola na daljavo je za vse nas nekaj novega, tudi za učitelje. Cel teden je bil kar razburljiv. Prvi dan je s seboj prinesel veliko težav, predvsem s prijavljanjem v spletno učilnico, vendar nam je s skupnimi močmi uspelo. Učiteljica nam je vsak dan nalagala eno snov za drugo. Tudi učiteljica Tanja pri angleščini ni varčevala s svojimi zalogami.

Jaz sem svoj najbolj vznemirljiv dan začela tako, da sem se zjutraj zbudila s pomočjo svojih petih budilk, in sicer ob 5.30. Tako se v bistvu začne vsak moj dan, odkar so šole zaprte, in sicer z delom v hlevu. Ko smo opravili z vsakdanjimi opravili v hlevu, sem odšla na zajtrk. Imeli smo slastna jajca na oko. Ko sem napolnila svoje baterije, pa je bil čas za šolo. Ta dan smo imeli za predelati kar veliko snovi. S težkim srcem sem se lotila dela, še posebej, ker je bil zunaj tako čudovit dan. A kar je treba, je treba. Do kosila sem že končala s svojimi šolskimi obveznostmi za ta dan. Kosilo je bilo zelo slastno. Moram priznati, da je dobra stran karantene tudi v tem, da je morala doma ostati tudi mami, ki nam vsak dan pripravi slastne obroke. Po kosilu je prišel čas, da odpeljem na krajši sprehod našega psa Blacka. Ko sem se vrnila iz sprehoda okoli polja, kjer sem preverila, kako kaj raste naša trava in ječmen, pa me je doma čakalo presenečenje. Na dvorišču se je iz atijeve garaže valil velik oblak prahu in nekaj je močno ropotalo. Počasi sem se približala in ugotovila, da se je ati odločil za prenavo svoje delavnice. Sredi stene je namreč naredil veliko luknjo. Nekaj časa sem stala kot okamenela, nato pa me je iz zamišljenosti zbudil atijev glas, ki je dejal, naj si oblečem svoja delovna oblačila, vzamem v roke lopato in pričnem z delom. Počutila sem se kot pravi gradbinec in sem v tem delu zelo uživala. Še posebej, ker sva se z atijem odlično zabavala. Čas je hitro mineval in spet je prišel čas za moje zadolžitve v hlevu. Če verjamete ali ne, sem bila zvečer tako utrujena, da sem z napol zaprtimi očmi pojedla večerjo in nato samo padla v posteljo.

Ta teden je bil zelo razburljiv in delaven, saj pri nas na kmetiji ni nikoli dolgčas in nikoli ne zmanjka dela. Sedaj pa me čaka nov teden ter nove zadolžitve in dogodivščine, pa čeprav samo na domačem dvorišču. Upam, da se bodo razmere kmalu umirile in bomo spet lahko odšli v šolo, saj že močno pogrešam svoje prijatelje in učiteljico. To je zaenkrat vse, sedaj pa hitro ponovno v hlev, saj krave ne morejo čakati. Pa nasvidenje do naslednjic.

Žana, 5. a

Ula 1. a

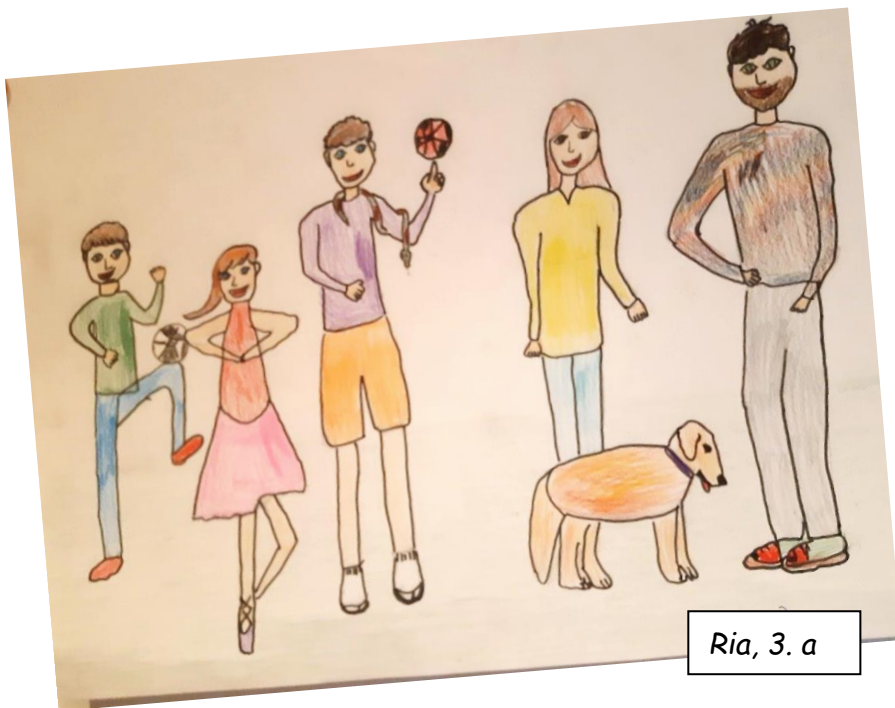
KRIKEC IN KORONA

2. A NA ŠOLANJU DOMA

Draga moja šola,
ob tebi se mi rola.
Pred računalnikom sedim,
notri bulim in se učim.

Vseeno pa bi lepše b'lo,
sedeti v šoli pred tablo.
Poslušati, učiti se
ter z učiteljico smejati se.

Anže, 2. a

Ria, 3. a

V šolo zdaj ne hitimo,
nalogo od doma naredimo.
Učitelje in prijatelje pogrešamo,
ker že dolgo se ne družimo.
A kmalu bo spet tako,
kot nekdanj je bilo.

Ema, 2. a

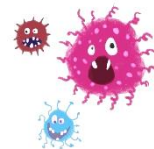
Ajda, 4. a

Lana, 3. a

Šola še vedno stoji,
ampak od doma se učimo vsi.
Res je, da zjutraj lahko malo dlje spimo,
a se prav hitro zbudimo,
še v pižami do računalnika odhitimo,
tam pa navodila dobimo.

Nina, 2. a

KRIKEC IN KORONA

Zelo pogrešam sošolce in sošolke ter učitelje. Šola od doma mi gre dobro, a bolj je bilo zabavno, ko še ni bilo epidemije in smo se lahko družili tudi v šoli.

Jerca, 2. a

Zdi se mi, da je že zelo dolgo od takrat, ko sem bila zadnjič v šoli. Zelo že pogrešam učiteljico Marijo ter sošolke in sošolce. Šola na daljavo se mi zdi kar v redu in šolanje doma mi je všeč. Super je, da zjutraj lahko zelo dolgo spim in si pogledam še kakšno risanko, preden začnem delati za šolo. Med prostim časom se igram s sestrico Danajo, bi pa rada že spet šla čimprej nazaj v pravo šolo.

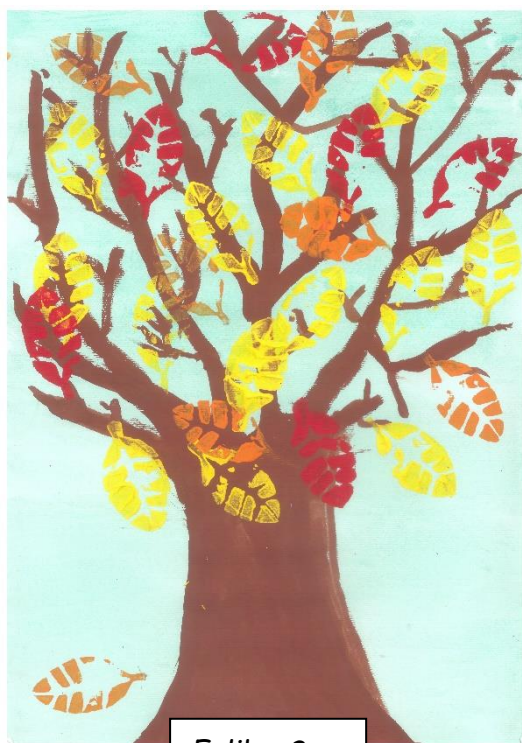
Pika, 2. a

Kaja, 3. b

Šola od doma mi je zelo všeč, ker mi zjutraj ni treba takoj hiteti v šolo. Ko pozajtrkujem, pričnem delati za šolo. Najprej naredim snov za slovenščino, sledi matematika, spoznavanje okolja, likovna umetnost, glasbena umetnost, telovadba in angleščina. Vedno naredim tiste predmete, ki so po urniku. Po končanem delu za šolo se tudi malo spočijem. Popoldne, če je lepo vreme, se odpravim ven z družino. Upam pa, da se bom lahko kmalu videl s sošolci in z učiteljico, ker jih že močno pogrešam.

Jaša, 2. a

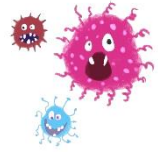
Feliks, 3. a

Pouk doma nam gre dobro. Z mamico in očkom se učim. Lepo je biti doma, a lepo je tudi v šoli. Šola na daljavo je v redu, a si zelo želim v svojo pravo šolo, ker pogrešam učiteljico in prijatelje. Zato si želim čimprej vrniti v šolske klopi.

Mihailo, 2. a

KRIKEC IN KORONA

MOJ PRVI TEDEN POUKA OD DOMA

Opisala vam bom svoj prvi teden pouka doma.

Prejšnji teden se mi je življenje zelo spremenilo in zdaj bo kar nekaj časa tako.

Prvi dan, ko sem se zjutraj zbudila, sem naredila naloge, ki nam jih je poslala učiteljica, nato pa naredila vaje za trening in pojedla kosilo. S sestrico sva šli na sprehod in za tem je oči prišel z avtom iz Münchna. Pripeljal je našega kužka Lokija. Loki prihaja iz Belorusije. Zelo sem bila vesela, da je očiju uspelo pripeljati Lokija. Bilo je v zadnjem trenutku. Če bi šel en dan kasneje, bi bilo prepozno, ker so se zaprle meje. Kužka sem si želela že od petega leta. Obe s sestrico sva bili zelo veseli in sva se igrali z Lokijem skoraj do enajstih zvečer. Ponoči se je Loki začel jokati. Mami se je zbudila in videla, da se je polulal na posteljo. Počistila je in ga potolažila, nato je Loki zaspal. Meni ponoči niso pustili vstajati. Druge dni sem večinoma delala iste stvari. Delala sem za šolo, vaje za trening, se igrala in skrbela za to, da je Loki redno jedel.

Ta teden mi je bil zelo všeč, ampak raje delam v šoli in komaj čakam, da bo vsega tega konec.

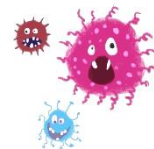
Ula, 5. a

Nika, 1. a

KRIKEC IN KORONA

MOJ PRVI TEDEN POUKA OD DOMA

Na Kitajsko je prišel novi koronavirus Covid-19 in se razširil po celem svetu.

Tudi po Sloveniji, zato so se šole zaprle. Skoraj vsi so bili zadovoljni s tem - razen odrasli, ki pa so bili zelo zaskrbljeni.

S sončnega balkona sem gledal dol in opazoval, kako postavljajo izolacijske šotore pred zdravstvenim domom. Ljudi je bilo v naši ulici vedno manj, kar je kazalo na resnost situacije.

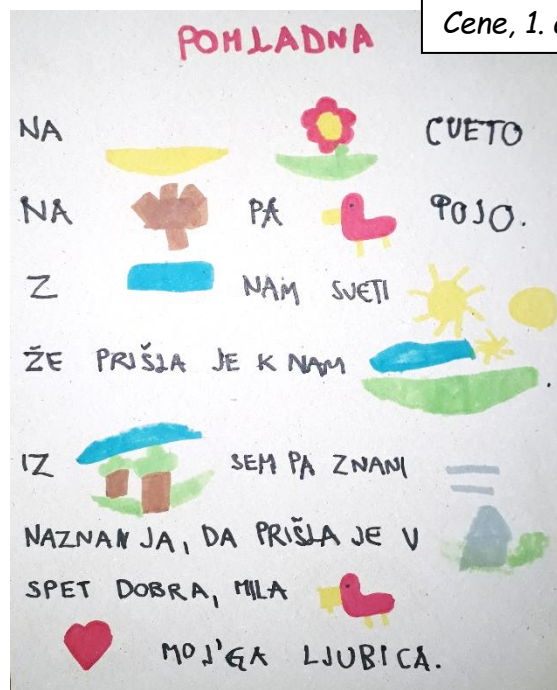
Zelo sem si želel, da bi šel ven in igral nogomet, ampak mi mami ni dovolila, saj bi se lahko okužil.

Namesto tega smo z družno in s psom hodili na sprehode. Nekega dne pa nas

Sara, 3. a

Cene, 1. a

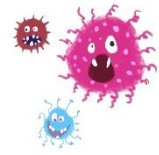
je oče presenetil z golf palicami in besedami, da gremo na prazno golf igrišče vadit igranje golfa. Tam sem se vozil z golf avtomobilčkom. Pred tem smo si seveda razkužili roke.

Mimo našega bloka pa so kot tanki vozili težki tovornjaki. Podirali so staro garažo reševalnih vozil.

V nedeljo zjutraj nas je pretreslo. Skoraj sem padel iz postelje. Izvedeli smo po poročilih, da je Zagreb v kritičnem stanju.

Po enem tednu karantene, ko ne smem v šolo, ne smem obiskati svojih prijateljev in tudi trenirati ne smem, si želim, da za virus odkrijejo zdravilo in da bo vse tako kot prej.

Urban, 5. a

KRIKEC IN KORONA

PESEM O VIRUSU

Na Kitajskem se pojavi
in nato povsod se odpravi.
Virus prava je nadloga,
saj tudi pri nas je ustavilo vse.

Vsi doma smo morali ostati,
da virus skupaj skušamo odgnati.
Tudi šolamo se na daljavo,
kar je nekaterim v zabavo.

Ampak meni prav prijetno ni,
saj v šoli se vedno kaj zanimivega zgodi.
Upam, da bo kmalu tega konec
in da bo zazvonil šolski zvonec.

Anja, 5.b

Zhangying, 5. b

CORONA TIME

Coronavirus napadel nas je,
cel svet skoraj razpadel je.
A mi nikakor ne damo se,
še bolj radi imamo se.

Mamica naloži nama programe vse,
a ji vseh 50 gesel že na živce gre.
Še babica nekaj naučila se je,
kako Carollov prikaz nariše se.

Jaz pa pridno za šolo delam
in skoraj vse obdelam.
Kar pa mi preostalo še bo,
mi učiteljica po 1. juniju pomagala bo.

Danes srečno novico slišali smo vsi,
da kmalu bomo spet drgnili šolske klopi.
Tega jaz veselim se že,
saj mi šolsko igrišče pomeni vse.

Jamal, 5. b

Jovana, 5. b

KRIKEC IN KORONA

KORONA

Korona, korona zaradi tebe je povsod kolona.
Čaka se v trgovini, lekarni,
na pošti in banki
in ribiči niso več na svoji barki.
Pogrešam šolo in učenje,
še posebej pa šolsko zvonjenje.
Korona, korona zaradi tebe
sem vsak dan slabe volje,
komaj čakam, da bo boljše.

Teodora, 5. b

Ina, 5. b

KORONAVIRUS

Koronavirus je prišel,
da naša življenja bi vzela.
Šole in vrtce so zaprli,
bilo je tako, kot da bi vsi pomrli.
Otroci nismo se igrali,
ker virusa smo se bali.
Oči in mami sta nas bodrila
in voljo do življenja vlila.
Sedaj smo močni in zdravi,
želim vsem, da bi taki ostali.

Lana, 5. b

KORONA

Od Karavank do Pirana
izredna so stanja.
Od Celja pa do Kranja
prepovedana so vsa dogajanja.

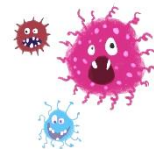
Prišla je nepričakovana **KORONA**
in ustavila letanje aviona.
V karanteni počasni so dnevi,
ker ni šole, moram gledati oddajo Odmevi.

Katja, 5. b

Življenje se je obrnilo na glavo,
ker so vsi šli v šoping v Milano.
Iz Italije je prišel ta virus
in v Slovenijo prinesel velik minus.

Milica, 5. b

KRIKEC IN KORONA

KORONAVIRUS

Svetu vlada pandemija,
državi pa epidemija.
Korona prevzela je cel svet
in jaz moram na »kavču zdet«.

V državi stroga so pravila
in tudi čudna navodila.
Po svetu je nemir,
saj korona nam »ne da mir«.

V šolo ne hodimo
in se doma dolgočasimo.
Kdaj bo tega že konec,
da bo kmalu zazvonil šolski zvonec?

Ana, 5. b

Katja, 5. b

Danaja, 5. b

KORONAVIRUS

Koronavirus je prišel,
da naša življenja bi vzel.
Šole in vrtce so zaprli,
bilo je tako, kot da bi vsi pomrli.
Otroci nismo se igrali,
ker virusa smo se bali.

Oči in mami sta nas bodrila
in voljo do življenja vlila.
Sedaj smo močni in zdravi,
želim vsem, da bi taki ostali.

Lana, 5. b

KRIKEC IN KORONA

KORONA

O koronavirusu govorijo prav vsi,
zato nobenega miru več ni.
Učiteljica je dala nalogo,
da vsi opišemo to nadlogo.

Rekli so nam, da moramo biti doma,
meni pa se zunaj s prijatelji igra.
Nestrpno že čakam na šolske klopi
in masko z veseljem vržem v smeti.

Lucciana, 5. b

PESEM O KORONAVIRUSU

Že več kot dva meseca smo doma,
ker korona je prišla.
Potrebno si je umivati in razkuževati roke,
ter skrbeti za zdrave obroke.
Če gremo v trgovino, si masko nadenimo.
Učiteljica nas preko Discorda uči,
tako da ni skrbi.
Dolgčas preganjam tako,
da se z atijem usedeva na kolo.
Takrat pozabim na vse,
ker narava prevzame me!

Mark, 5. b

Danaja, 5. b

